

passeeren door de stad van den Prins. Verder is van hem nog te noemen de verbouwing van het Weeshuis, die op verzoek van regenten in stadsdienst werd gedaan. Den 20sten Jan. 1762 had de eerste-steenlegging plaats van het nieuwe gedeelte aan de Goudschewagenstraat. Bij die gelegenheid was er feest in het Weeshuis; ook de stadsbouwmeester en de stadswerkers werden, zooals Kortebrant mededeelt, goed onthaald.

Toen Van Aken na langdurige ziekte op 70-jarigen leeftijd stierf, bleek het, dat de administratie van het timmerhuis veel te wenschen overliet. Voorloopig werd dus de meesterknecht Aart Kool met het waarnemen van de plaats van den bouwmeester belast om vóór tot een benoeming over te gaan, de zaken in orde te brengen. Een commissie kreeg opdracht een onderzoek in te stellen en middelen tot verbetering aan te geven. Zij kwam tot de conclusie, dat bij het aankopen en gebruiken der materialen de belangen der stad niet in het oog gehouden waren, dat er veel te veel werklieden waren en het toezicht op dezen onvoldoende was, zoodat de fabricage in de laatste jaren vooral zeer kostbaar was geweest. De commissie ried aan het systeem van Delft en Leiden te volgen n.l. *alle* stadswerklui af te schaffen en alle onderhoud of vernieuwing van gebouwen hetzij ineens hetzij per stuk publiek aan den minstvragende aan te besteden voor 3, 5 of 8 jaar. Te Leiden had men, sinds dit systeem was aangenomen, 's jaarlijks 20 tot 30.000 gulden bespaard. Fabriekmeesteren vreesden, dat dit plan te radicaal gevonden zou worden en stelden een compromis voor; n.l. om het werkvolk tot een bepaald getal te laten uitsterven, waardoor ieder meer te doen zou krijgen en het dagdieven en ledigloopen voorkomen werd. Bovendien meenden zij, dat het noodig was een bouwmeester aan te stellen onder een honorabelen titel en tegen hooger tractement. Er was een architect of ingenieur noodig, ervaren in alle onderdeelen van de architectura civilis, goed bekend met alle eigenschappen en hoedanigheden van de materialen, bekwaam om goede bestekken en juiste berekeningen van kosten te maken, „opdat, wanneer er eenig buytengewoon werk gemaakt moet worden, men niet genoodzaakt zij zijn toevlucht te nemen tot vreemden, die gewoon zijn hun arbeid altoos ten duursten aan de stad te verkoopen”.

Men begrijpt, dat de heeren hierbij dachten aan den bouw van